

1 Proti komu lze zahájit insolvenční řízení?

Insolvenční řízení, zvané *concurso de acreedores* („konkurs věřitelů“), se vztahuje jak na dlužníky z řad občanskoprávních, tak podnikatelských subjektů bez ohledu na to, zda se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu. Zákon č. 25/2015 ze dne 28. července 2015 zavedl podrobnou právní úpravu pro insolvenční řízení, v němž je dlužníkem fyzická osoba, a to zejména s cílem umožnit dlužníkovi, aby byl osvobozen od dluhů, které nejsou vypořádány během řízení. Lze prohlásit úpadek jakéhokoli dlužníka bez ohledu na to, zda se jedná o fyzickou osobu (včetně nezletilých osob nebo osob, které nejsou způsobilé k právním úkonům) nebo právnickou osobu, podnikatele nebo spotřebitele, i když zákon určitým způsobem specifikuje, o jaké druhy dlužníků se jedná, zejména v případě obchodních společností nebo spotřebitelů.

U právnických osob lze prohlásit úpadek i v případě, že se nacházejí v likvidaci. Není podstatné, zda tvoří součást skupiny společností, jelikož úpadek lze prohlásit u jedné nebo více společností, které tuto skupinu tvoří, nikoli však u skupiny jako takové.

Insolvenční řízení lze zahájit ve vztahu k dědictví za předpokladu, že nebylo bezpodmínečně přijato.

Úpadek nelze prohlásit u orgánů, které jsou součástí územního uspořádání státu, u veřejných institucí ani u jiných veřejnoprávních subjektů.

2 Jaké jsou podmínky pro zahájení insolvenčního řízení?

2.1 Podmínky pro zahájení insolvenčního řízení:

Zákon stanoví určité subjektivní a objektivní požadavky, které je třeba splnit, aby bylo možné zahájit insolvenční řízení:

A) subjektivní podmínka: úpadek lze prohlásit u jakéhokoli dlužníka bez ohledu na to, zda se jedná o fyzickou nebo právnickou osobu, podnikatele nebo spotřebitele, i když zákon určitým způsobem specifikuje, o jaké druhy dlužníků se jedná, zejména v případě obchodních společností nebo spotřebitelů. Úpadek nelze prohlásit u orgánů, které jsou součástí územního uspořádání státu, u veřejných institucí ani u jiných veřejnoprávních subjektů.

B) objektivní podmínka: platební neschopnost dlužníka, kterou se rozumí neschopnost pravidelně plnit své závazky.

2.2 Strany, které mohou podat návrh na zahájení řízení

Požadavky na podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení se liší podle toho, zda tento návrh podává dlužník nebo věřitelé.

Pokud návrh na insolvenční řízení podává dlužník (dobrovolné řízení), musí před soudem zdůvodnit, že je v úpadku nebo že mu úpadek bezprostředně hrozí; to znamená, že není schopen pravidelně plnit své závazky. Pokud úpadek již nastal, je dlužník povinen podat insolvenční návrh do dvou měsíců od okamžiku, kdy se dozví nebo se měl dozvědět o tom, že je v úpadku.

Podle zákona však může dlužník v této dvouměsíční lhůtě oznámit soudu, že s věřiteli jedná o uzavření dohody o refinancování dluhu; v takovém případě je uvedená lhůta na dobu těchto jednání pozastavena a věřitelé nemohou zahájit samostatný výkon rozhodnutí proti majetku, který dlužník potřebuje pro svou činnost, po dobu tří měsíců. Pokud se nepodaří dosáhnout dohody s věřiteli, musí dlužník po uplynutí této lhůty do jednoho měsíce podat návrh na zahájení insolvenčního řízení.

Dlužník musí společně s tímto návrhem předložit určité dokumenty, jako například zprávu o své hospodářské činnosti, soupis majetku, seznam věřitelů s uvedením záruk úvěru, seznam zaměstnanců a své účetnictví, pokud má povinnost je vést.

Dlužníci, jimiž mohou být fyzické i právnické osoby, jsou povinni podat návrh na zahájení insolvenčního řízení, pokud se aktuálně nacházejí v úpadku, který je definován jako situace, kdy daná osoba není schopna pravidelně plnit své závazky. Na druhou stranu v případě hrozícího úpadku (tj. dosud k němu nedošlo, ale předpokládá se, že k němu dojde), jsou dlužníci oprávněni jednoduše navrhnout prohlášení úpadku.

Podání tohoto návrhu u obchodního soudu (*juzgado de lo mercantil*) musí splňovat určité závazné požadavky stanovené v čl. 6 odst. 2 insolvenčního zákona (*Ley Concursal*): zprávu o finanční a právní historii dlužníka; informace, zda provozuje hospodářskou činnost; pokud se jedná o právnickou osobu, musí identifikovat své akcionáře, správce nebo likvidátory a statutárního auditora; soupis svých aktiv a práv včetně příslušných informací umožňujících jejich identifikaci; abecední seznam věřitelů s uvedením adresy, výše a splatnosti pohledávek a stávajících záruk; případně seznam zaměstnanců; pokud je dlužník povinen vést účetnictví, musí předložit účetní knihy; a pokud patří do skupiny společností, musí to uvést a předložit konsolidovanou účetní závěrku této skupiny.

Dlužníci mají povinnost spolupracovat se soudcem, který rozhoduje v insolvenčním řízení a se správci, a to nejen pasivně tak, že vyhoví požadavkům, které jsou na ně vzneseny, ale rovněž v aktivním smyslu tak, že oznamují veškeré významné skutečnosti. Tato povinnost zahrnuje rovněž povinnost dostavit se (k soudu a ke správci), spolupracovat a poskytovat informace. Tyto povinnosti se týkají dlužníků, které jsou fyzickými osobami a *de facto* nebo *de iure* členy představenstva právnických osob, kteří tuto funkci vykonávají v současné době nebo ji vykonávali v uplynulých dvou letech. Nedodržení této povinnosti vede k presumpci úmyslného nesprávného jednání nebo hrubé nedbalosti pro účely prohlášení úpadku z viny úpadce (v případech, ve kterých se použije oddíl o stanovení viny, tj. v důsledku schválení poškozujícího ujednání nebo zahájení likvidačního řízení).

Dlužník může být prohlášen za viníka úpadku a sankcionován. Jedním z cílů insolvenčního řízení je analyzovat příčiny úpadku a zejména to, zda chování dlužníka nebo jiných osob, které jsou s ním přímo nebo nepřímo spojeny, přispělo k jeho vzniku nebo zhoršení. To zahrnuje objasnění odpovídajících závazků pomocí tabulky sankcí uvedených v člancích 172 a 172a insolvenčního zákona.

2.3 Zahájení řízení a okamžik, kdy nastávají jeho účinky:

Soudce je povinen přezkoumat předloženou dokumentaci a je-li úpadek nebo hrozící úpadek opodstatněný, musí prohlásit úpadek dlužníka ke dni podání návrhu, případně k následujícímu dni. Je-li předložená dokumentace neúplná, může soudce povolit jednu pětidenní lhůtu na její doplnění.

Insolvenční návrh může podat také některý z věřitelů, a v takovém případě se jedná o obligatorní řízení (*concurso necesario*). Věřitelé, kteří žádají o prohlášení úpadku, musí doložit, že dlužník se aktuálně nachází v úpadku, a předložit důkazy o exekučním titulu vůči dlužníkovi, z nichž vyplývá, že neobdrželi majetek ve výši postačující na pokrytí dluhu, případně doložit určité skutečnosti vedoucí k presumpci úpadku, například že dlužník přestal obecně platit své závazky; že dochází k rozsáhlému obstavování majetku dlužníka nebo k urychlenému ukrytí nebo likvidaci majetku; případně nejsou hrazeny určité dluhy (daně, sociální zabezpečení, pohledávky zaměstnanců).

Pokud insolvenční návrh podá věřitel, je dlužník předvolán a může rozhodnutí o úpadku napadnout. V takovém případě nařídí soudce jednání, na němž mohou strany s určitými omezeními předložit důkazy a soudce musí rozhodnout o tom, zda je dlužník v současné době v úpadku či nikoli, případně vydat rozhodnutí o úpadku. Řízení se zahajuje také v případě, že dlužník akceptuje rozhodnutí o úpadku, nenapadne ho nebo se uvedeného jednání nezúčastní.

Dlužníci, kteří jsou fyzickými osobami v úpadku nebo jimž úpadek hrozí a jejichž odhadované závazky nepřesahují 5 milionů EUR, mohou požádat o řízení s cílem dosáhnout *dohody o mimosoudním vyrovnání*. Totéž mohou učinit i právnické osoby, které splňují požadavky stanovené v článku 231 insolvenčního zákona.

Rozhodnutí o zahájení insolvenčního řízení nabývá účinnosti okamžikem svého vydání, a to i v případě, že je podáno odvolání proti němu.

2.4 Zveřejnění rozhodnutí o úpadku:

Rozhodnutí o úpadku musí být zveřejněno optimálně prostřednictvím elektronických médií, a výpis z tohoto rozhodnutí musí být zveřejněn v Úředním věstníku, soudce však může nařídit jeho zveřejnění ve více médiích, pokud to považuje za nezbytné.

2.5 Předběžná opatření:

Na žádost osoby, která podává návrh na zahájení insolvenčního řízení, a případně po složení jistoty k zajištění případných závazků může soudce poté, co návrh přijme, přijmout nezbytná opatření, která zajistí, aby dlužník nemohl s majetkem nakládat, a to způsobem, které stanoví obecné procesní právní předpisy.

3 Jaký majetek tvoří majetkovou podstatu? Jak se nakládá s majetkem, který dlužník nabyt nebo na něj přešel po zahájení insolvenčního řízení?

3.1 Majetek tvořící součást majetkové podstaty

Veškerý majetek a práva dlužníka v okamžiku rozhodnutí o úpadku tvoří součást majetkové podstaty, tj. „majetku, který spadá do daného řízení“; spadá tam i veškerý majetek, který dlužník získá nebo který je mu vrácen v průběhu řízení. Výjimku tvoří majetek, který je ze zákona prohlášen za neobstavitelný. Věřitelé s přednostními právy na loď nebo letadlo mohou tento majetek oddělit od majetkové podstaty tak, že přijmou opatření, která jim umožňují odvětvové právní předpisy.

V případě, že jsou dlužníky v insolvenčním řízení fyzické osoby, které jsou manželi, bude majetek každé z nich součástí majetkové podstaty, a pokud se jejich majetkové poměry řídí režimem společného jmění manželů, bude do ní zahrnut rovněž jejich společný majetek, je-li to nezbytné pro úhradu závazků dlužníka.

Insolvenční řízení nevyžaduje přerušení činnosti dlužníka, který může i nadále pokračovat v činnosti své společnosti v souladu s ujednáním o povolení nebo pozastavení pravomocí. V případě, že byl uložen dohled nad činností dlužníka, je obvykle nutné povolení správců pro správu majetku nebo nakládání s ním, avšak některé úkony obecné povahy mohou být povoleny, pokud tvoří součást běžné činnosti společnosti. V zásadě platí, že majetek nelze až do schválení dohody s věřiteli nebo do zahájení likvidačního řízení zatížit za účelem financování společnosti v úpadku, aniž by k tomu dal souhlas soud. Následující oddíl vysvětluje způsoby pozastavení pravomocí dlužníka nebo dohledu nad nimi.

Jedna polovina financování na základě nového peněžního příjmu v rámci procesu refinancování je považována za pohledávku vůči majetkové podstatě.

4 Jaké pravomoci má dlužník a jaké insolvenční správce?

4.1 Pravomoci dlužníka

V zásadě se vychází z rozdílu mezi dobrovolným řízením a obligatorním řízením (článek 22). V prvním případě dlužník i nadále spravuje svůj majetek a nakládá s ním a podléhá dohledu správce, který k tomu musí udělit oprávnění nebo souhlas. V případě obligatorního řízení je pravomoc dlužníka spravovat svůj majetek a nakládat s ním pozastavena a dlužník je nahrazen správcem. Toto nařízení nemá sankcionovat dlužníka, ale zachovat majetek a zabezpečit výsledek řízení.

Rozhodujícím kritériem však je pokračování hospodářské činnosti dlužníka, u něhož článek 44 umožňuje správci sestavit soupis činností, které jsou z titulu své povahy a výše osvobozeny od nezbytné kontroly. Tento systém je flexibilní, neboť soudce může na základě odůvodněného rozhodnutí nařídit pozastavení výkonu pravomocí i v případě dobrovolného řízení, a naopak v případě obligatorního řízení může nařídit pouhý dohled na základě systému udělování oprávnění nebo souhlasu, přičemž uvede rizika, jimž se hodlá vyhnout, a výhody, které lze dle jeho předpokladu získat.

Obdobně lze na žádost správce v libovolné pozdější fázi pozměnit i počáteční systém omezení nebo nahrazení pravomocí, a to rovněž na základě odůvodněného rozhodnutí a po vyslechnutí dlužníka (tato změna není automatická) s požadavkem, aby této změně byla poskytnuta stejná publicita, jaká byla poskytnuta v případě rozhodnutí o úpadku.

Po skončení řízení končí i toto omezení pravomocí. V opačném případě se prodlužuje až do schválení dohody s věřiteli, která může stanovit opatření omezující nebo zcela zakazující pravomocí dlužníka. Pokud dojde k ukončení insolvenčního řízení pozastavením pravomocí dlužníka.

Cílem insolvenčního zákona je zpravidla to, aby majetek dlužníka, na který se insolvenční řízení vztahuje, zůstal nezměněn; v některých případech je však možné, že část majetku dlužníka bude v průběhu insolvenčního řízení se souhlasem soudce prodána, přičemž v některých případech nebude tento souhlas nutný. V průběhu insolvenčního řízení je rovněž možný prodej výrobních jednotek způsobem stanoveným v článku 146a.

Jako výjimka z obecného pravidla kontinuity činnosti dlužníka je stanoveno, že na žádost správce a po vyslechnutí dlužníka a zástupců zaměstnanců lze uzavřít kanceláře dlužníka nebo pozastavit jeho činnost. Pokud to znamená hromadné ukončení, pozastavení nebo změnu pracovních smluv, musí soudce postupovat v souladu se zvláštními pravidly.

Zákon stanoví rovněž zvláštní povinnosti týkající se účetnictví dlužníka a samostatně upravuje dopady insolvenčního řízení na řídicí orgány právnických osob v úpadku.

4.2 Jmenování a pravomoci insolvenčního správce:

Správce je nezbytná osoba nebo orgán, který pomáhá soudci a je pověřen správou insolvenčního řízení. Po zahájení insolvenčního řízení nařídí soud započítí druhé fáze tohoto řízení, která zahrnuje vše, co souvisí se jmenováním tohoto správce, s ustanoveními, jimiž se řídí výkon jeho funkce, a s jeho pravomocemi a odpovědností.

Správce je vybírán z fyzických a právnických osob dobrovolně zapsaných do veřejného insolvenčního rejstříku (*Registro Público Concursal*) v souladu s podmínkami stanovenými zákonem. Pro tyto účely se rozlišuje mezi insolvenčním řízením malého, středního a velkého rozsahu. První jmenování z tohoto seznamu se provádí losem a následně střídavě s výjimkou řízení velkého rozsahu, kdy soudce může jmenovat správce, kterého považuje za nejvhodnějšího, s uvedením důvodů a podle kritérií stanovených zákonem. V případě insolvenčního řízení, které se týká úvěrové instituce, jmenuje soudce správce vybraného z osob navrhaných Fondem pro řádnou restrukturalizaci bank (*Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria*). Soudce musí jmenovat správce vybraného z osob navržených Státní komisí pro obchodování s cennými papíry (*Comisión Nacional del Mercado de Valores*), pokud se řízení týká institucí, které podléhají jejímu dohledu, případně Konsorciem pro pojistné náhrady (*Consortio de Compensación de Seguros*) v případě pojišťoven. Zpravidla je jmenován pouze jeden správce. Insolvenční soudce může v insolvenčním řízení výjimečně a pokud je to odůvodněno veřejným zájmem jmenovat jako druhého správce orgán veřejné správy, který je věřitelem, nebo veřejnoprávní subjekt, který je věřitelem a je propojen s tímto orgánem veřejné správy nebo je mu odpovědný.

Článek 33 insolvenčního zákona podrobně vysvětluje povinnosti správců a klasifikuje je jako: povinnosti procesního charakteru; povinnosti týkající se dlužníka nebo jeho řídicích orgánů; povinnosti týkající se pracovněprávních záležitostí; povinnosti týkající se práv věřitelů; povinnosti v oblasti podávání zpráv a hodnocení; povinnosti spojené s realizací nebo likvidací majetku; a povinnosti sekretariátu. Jejich nejdůležitější povinností je předložit zprávu podle článku 75, ke které musí přiložit návrh na soupis majetku a seznam věřitelů.

Odměny správcům stanoví soud v souladu se sazebníkem odměn stanoveným královskou vyhláškou č. 1860/2004 ze dne 6. září 2004.

Jmenovaný správce musí tuto úlohu přijmout a soudce jej může v odůvodněném případě odmítnout nebo odvolat. Správci mohou také jmenovat pověřené asistenty, kteří jim budou pomáhat při výkonu povinností.

4.3 Insolvenční soudce

Příslušnost k projednávání insolvenčních řízení spadá do oblasti obchodního práva jakožto specializovaného odvětví práva občanského. Soudce prohlásí úpadek a vede řízení. Článek 86b zákona č. 6/1985 ze dne 1. července 1985 o soudní moci (*Ley Orgánica del Poder Judicial*) stanoví seznam pravomocí soudců obchodních soudů, který zahrnuje zejména veškerou problematiku související s insolvenčním řízením.

V rozhodnutí o úpadku nebo před jeho vydáním v rámci preventivních opatření může soudce omezit základní práva dlužníka. Tato omezení mohou spočívat v: a) sledování poštovní a telefonní komunikace; b) povinnosti zdržovat se na místě pobytu s možností domácího vězení; a c) vstupu do místa bydliště a domovní prohlídce. Je-li dlužníkem právnická osoba, lze tato opatření přijmout i ve vztahu ke všem nebo některým současným členům představenstva nebo likvidátorům i k osobám, které tuto úlohu zastávali v uplynulých dvou letech.

Článek 8 insolvenčního zákona uděluje insolvenčnímu soudci „výhradní a vylučnou“ pravomoc ohledně souboru otázek, které obecně zahrnují veškeré úkony, které jsou namířeny vůči majetku dlužníka nebo k němu mají přímý vztah. Soudce je rovněž oprávněn vydávat rozhodnutí o kolektivním pozastavení pracovních smluv v případě prohlášení úpadku zaměstnavatele, a rozhodovat o žalobách týkajících se odpovědnosti členů představenstva nebo likvidátorů společnosti v úpadku.

Při rozhodování o předběžných opatřeních a pouze pro účely insolvenčního řízení se pravomoc soudce vztahuje také na správní nebo sociální otázky přímo související s insolvenčním řízením.

Insolvenční zákon stanoví pravidla mezinárodní a územní příslušnosti a zvláštní pravidla procesního postupu, který je nutno dodržet, jež mají přednost před pravidly stanovenými v obecných procesních právních předpisech.

5 Za jakých podmínek lze uplatnit započtení pohledávek?

Po zahájení insolvenčního řízení již nelze provést započtení pohledávek nebo dluhů dlužníka. Započtení pohledávek je však přípustné v případě, že jeho požadavky byly splněny před rozhodnutím o úpadku, a to i v případě, že předmětné rozhodnutí je vydáno později. Tyto požadavky jsou obecně stanoveny v článku 1196 občanského zákoníku (*Código Civil*) (reciprocita pohledávek, homogenita dluhů a skutečnost, že jsou splatné).

Insolvenční řízení se zahraničním prvkem jsou z tohoto pravidla vyňata, pokud to právo platné pro vzájemné pohledávky dlužníka v úpadku umožňuje.

6 Jaké účinky má insolvenční řízení na probíhající smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou?

6.1 Účinky na smlouvy, jichž je dlužník smluvní stranou:

Insolvenční zákon upravuje účinky insolvenčního řízení na smlouvy uzavřené mezi dlužníkem a třetími osobami, které nebyly před vyhlášením úpadku splněny. Tato problematika se týká dvoustranných smluv, neboť jednostranné smlouvy stanoví uznání pohledávek věřitelů, kteří jsou třetími stranami, případně požadavek na to, aby jejich nároky byly zahrnuty do majetkové podstaty, jak je uvedeno v článku 61. Smlouvy uzavřené s orgány veřejné správy jsou upraveny zvláštním správním právem.

Ustanovení čl. 61 odst. 2 stanoví obecnou zásadu, že pouhé rozhodnutí o úpadku samo o sobě nemá vliv na smlouvy se vzájemnými závazky, které dlužník nebo druhá strana dosud nesplnili. Povinnosti dlužníka se započtou proti majetkové podstatě. Každá náhrada vyplývající z ukončení smlouvy je rovněž považována za nárok vůči majetkové podstatě.

Zákon posiluje platnost těchto smluv tím, že považuje za neplatnou jakoukoli doložku umožňující zrušit nebo vypovědět smlouvu pouze z toho důvodu, že jedna ze stran prohlásí úpadek.

Je-li to v zájmu insolvenčního řízení, může správce (v případě pozastavení) nebo dlužník (v případě dohledu), požádat o to, aby insolvenční soudce tuto smlouvu ukončil. V takových případech musí soudce předvolat dlužníka, správce a druhého účastníka smlouvy k soudu. Pokud dojde k dohodě mezi osobami, které se k soudu dostavily, vydá soudce příkaz k ukončení smlouvy. V opačném případě bude tento spor řešen formou incidenčního insolvenčního řízení a soudce rozhodne o veškerých záležitostech týkajících se navrácení plateb a náhrady škody, které budou zaúčtovány proti majetkové podstatě a mohou být evidentně významné v případě, že se jedná o vysokou částku.

6.2 Ukončení z důvodu porušení smlouvy

V souladu s článkem 62 nemá rozhodnutí o úpadku vliv na ukončení dvoustranných smluv z důvodu jejich následného porušení kteroukoli ze smluvních stran. V případě smluv s postupným plněním lze pravomoc k ukončení smlouvy vykonat také v případě, že k porušení došlo před rozhodnutím o úpadku. I v případě, že existují důvody pro ukončení smlouvy, však soudce může s přihlédnutím k zájmům konkurzního řízení nařídít plnění smlouvy, přičemž splatné platby nebo platby, které dlužník musí provést, se zaúčtují proti majetkové podstatě.

Žaloby na ukončení smluv musí být předloženy insolvenčnímu soudci prostřednictvím incidenčního insolvenčního řízení. Jakmile je žádosti vyhověno (a tedy je odsouhlaseno ukončení smlouvy), pozbývají platnosti veškeré zbývající neuhrazené závazky, jejichž splatnost ještě nenastala. Pokud jde o splatné závazky, bude insolvenční řízení zahrnovat pohledávky věřitelů, kteří splnili své smluvní závazky, pokud k porušení ze strany dlužníka došlo před rozhodnutím o úpadku; pokud k němu došlo následně, budou pohledávky stran, které splnily své závazky, zaúčtovány proti majetkové podstatě. Tyto pohledávky budou zahrnovat i veškeré případné náhrady škody (čl. 62 odst. 4).

Článek 64 zákona stanoví zvláštní ustanovení upravující účinky na pracovní smlouvy, a následující článek upravuje účinky na manažerské smlouvy.

7 Jaké účinky má insolvenční řízení na řízení zahájená jednotlivými věřiteli (s výjimkou probíhajících soudních řízení)?

7.1 Zákaz nových deklaratorních žalob

Soudci občanských a pracovněprávních soudů nemohou projednávat žaloby, které by měl rozhodovat insolvenční soudce (v zásadě takové, které směřují proti majetku dlužníka).

Pokud by byla některá taková žaloba omylem přijata k projednání, bude nařízeno ukončení všech řízení a veškeré provedené kroky budou neplatné. Soudci obchodních soudů se rovněž musí zdržet přijímání jakýchkoli žalob podaných po zahájení insolvenčního řízení až do jeho skončení, pokud tyto žaloby zahrnují pohledávky týkající se sociálních závazků vůči členům představenstva kapitálových společností v úpadku, kteří porušili své povinnosti, pokud existují důvody k likvidaci.

7.2 Účinky rozhodnutí o úpadku na řízení o exekuci a výkonu rozhodnutí vůči majetku dlužníka:

Obecným pravidlem je, že po zahájení insolvenčního řízení již nelze zahájit individuální, soudní ani mimosoudní exekuční řízení, ani nelze pokračovat ve výkonu správního rozhodnutí ani rozhodnutí o vymáhání daní proti majetku dlužníka. Sankcí za porušení tohoto zákazu je prohlášení žaloby za neplatnou *ex lege*. Z tohoto pravidla existují dvě výjimky, kdy může vymáhání pokračovat i navzdory rozhodnutí o úpadku až do schválení plánu likvidace: a) správní exekuční řízení, v němž byly vydány příkazy k obstavení majetku; a b) pracovně právní exekuční řízení, které zahrnuje obstavení majetku dlužníka před vydáním příkazu za předpokladu, že obstavený majetek není nezbytný pro to, aby dlužník mohl pokračovat ve své podnikatelské činnosti nebo ve výkonu svého povolání.

V případě probíhajícího výkonu rozhodnutí stanoví čl. 55 odst. 2, že probíhající žaloby musí být ke dni rozhodnutí o úpadku pozastaveny, přičemž příslušné pohledávky lze řešit v rámci insolvenčního řízení.

Pro realizaci zástavního práva existují zvláštní pravidla, která jsou uvedena v následujícím oddíle, protože se s ní pojí i řešení dopadů na určité pohledávky.

8 Jaké účinky má insolvenční řízení na pokračování soudních řízení, které probíhají v okamžiku zahájení insolvenčního řízení?

8.1 Účinky na deklaratorní řízení, které probíhá v době rozhodnutí o úpadku

Deklaratorní řízení, které nebylo v době rozhodnutí o úpadku dosud ukončeno, bude pokračovat až do nabytí právní moci rozsudku, avšak řízení právnických osob, které požadují náhradu škody vůči svým členům představenstva, likvidátorům nebo auditorům, lze bez ohledu na výše uvedenou skutečnost připojit k insolvenčnímu řízení a budou pokračovat obvyklým procesním postupem.

Rozhodčí řízení: rozhodčí dohody týkající se dlužníka se v průběhu insolvenčního řízení stávají neplatnými (článek 52); zahájení rozhodčího řízení po prohlášení úpadku tedy není možné. Řízení, která již probíhají, budou pokračovat až do doby, kdy rozhodčí nález nabude právní moci.

8.2 Právo dlužníka podat žalobu (článek 54):

Zákon stanoví, že dlužník je oprávněn podat žalobu v souladu s pravomocemi, které mu zůstaly zachovány. Obecně platí, že pokud byla na dlužníka uvalena nucená správa, má správce právo podávat žaloby neosobní povahy; byl-li na dlužníka uvalen dohled, má právo podat žalobu s příslušným schválením správce, pokud se tyto žaloby týkají majetku dlužníka. V případě dohledu platí, že pokud se insolvenční správce domnívá, že podání žaloby je v zájmu insolvenčního řízení vhodné a dlužník ji nepodá, může soud k jejímu podání zmocnit správce.

9 Jaké jsou hlavní rysy účasti věřitelů na insolvenčním řízení?

9.1 Účast věřitelů na insolvenčním řízení

Věřitelé mohou podat soudci návrh na zahájení insolvenčního řízení a dlužník může tento návrh napadnout; v takovém případě se nařídí jednání a soudce vydá rozhodnutí formou usnesení. Pokud soudce zahájí insolvenční řízení, bude považováno za „obligatorní“, což obvykle znamená, že dlužníkovi je pozastaven pravomoc spravovat majetek a nakládat s ním a je nahrazen správcem.

Při zahájení insolvenčního řízení je věřitelům poskytnuta lhůta na přihlášení nároků v trvání jednoho měsíce od zveřejnění daného usnesení v Úředním věstníku, a správce musí informovat každého z věřitelů uvedených v dokumentaci dlužníka o odpovědnosti za přihlášení svých pohledávek. Pro věřitele se sídlem v zahraničí platí stejná lhůta. Toto přihlášení musí mít písemnou formu, musí být adresováno správci a musí identifikovat danou pohledávku s uvedením potřebných informací o její výši, datu jejího vzniku a splatnosti, o jejích vlastnostech a předpokládaném pořadí, a pokud je uplatněno zvláštní přednostní právo, musí být uvedena aktiva nebo práva, kterých se platba týká, a jejich registrační údaje. Je nutno přiložit rovněž podpůrnou dokumentaci. Tato komunikace může probíhat elektronickou cestou.

Správce musí rozhodnout o zařazení nebo vyloučení každé pohledávky, o její výši a o její klasifikaci v seznamu věřitelů, který bude přiložen k jeho zprávě. Věřitelé, kteří nesouhlasí s klasifikací nebo s výší pohledávky, případně věřitelé, kteří nejsou na daném seznamu uvedeni, mohou tuto zprávu napadnout ve lhůtě 10 dnů návrhem na incidenční insolvenční řízení, o němž soudce rozhodne rozsudkem. Před předložením zprávy (ve lhůtě 10 dnů před jejím předložením) zašle správce elektronické sdělení těm věřitelům, jejichž adresy má k dispozici, a informuje je o navrhovaném seznamu věřitelů a soupisu pohledávek. Věřitelé, kteří s tím nesouhlasí, se na správce mohou písemně obrátit s cílem dosáhnout nápravy veškerých případných chyb nebo poskytnutí veškerých dalších potřebných informací.

Věřitelé se účastní rovněž fáze vyrovnání a fáze likvidace. Ve fázi vyrovnání mohou podat návrh na vyrovnání a mohou také nabídnout, že se připojí k předběžnému návrhu na vyrovnání, který předložil dlužník. V každém případě budou předvoláni na schůzi věřitelů, která vyrovnání projedná a bude hlasovat o jeho schválení. K tomu je nezbytná účast většinových věřitelů v souladu s článkem 124 insolvenčního zákona. Tento postup může proběhnout rovněž v písemné podobě, pokud počet věřitelů přesáhne tři stovky.

Někteří věřitelé mohou napadnout schválení vyrovnání (ti, kteří se dané schůzi nezúčastnili nebo ti, kteří byli neoprávněně zbaveni svého hlasovacího práva) a po schválení mohou věřitelé požadovat, aby vyrovnání nebylo provedeno.

Ve fázi likvidace mohou věřitelé dříve, než bude insolvenční řízení prohlášeno za ukončené, předložit připomínky k plánu likvidace předloženému správcem a k závěrečné zprávě.

Ve fázi klasifikace jsou věřitelé v postavení účastníka a mohou vznášet připomínky ke zprávě správce a ke stanovisku státního zastupitelství, avšak nejsou oprávněni podávat nezávislé žaloby na klasifikaci.

A konečně, pokud jde o uzavření insolvenčního řízení, mohou věřitelé v některých případech rovněž předložit připomínky, kterými toto uzavření napadají.

10 Jakým způsobem může insolvenční správce používat majetek v majetkové podstatě nebo s ním nakládat?

10.1 Nakládání s majetkem v majetkové podstatě v počáteční fázi

Vzhledem k tomu, že insolvenční řízení nepozastavuje činnost dlužníka, může dlužník i po prohlášení úpadku i nadále nakládat se svým majetkem v souladu s určeným režimem omezení jeho pravomocí; pokud na něj byl uvalen dohled, bude podléhat povolení nebo souhlasu správce, a pokud na něj byla uvalena nucená správa, bude za nakládání s jeho majetkem odpovídat správce.

Až do schválení vyrovnání nebo až do zahájení fáze likvidace nelze v zásadě s majetkem v majetkové podstatě nakládat nebo jej zatížit bez souhlasu soudu. To se netýká: a) prodeje majetku, který správce považuje za nezbytný pro zajištění životaschopnosti společnosti nebo požadavků na hotovost, které vyžaduje soudní řízení; b) prodeje majetku, který není nezbytný pro pokračování činnosti dlužníka, bude-li zaručeno, že jeho cena v zásadě odpovídá hodnotě, která byla tomuto majetku přiřazena v rámci soupisu, a c) nakládání s majetkem, který má zásadní význam pro pokračování činnosti dlužníka.

V posledním z těchto případů platí, že pokud nebylo dlužníkovi pozastaveno právo spravovat svůj majetek a nakládat s ním, může správce předem stanovit činnosti nebo operace spojené s podnikáním nebo obchodní činností dané společnosti, které může dlužník provádět sám v závislosti na jejich povaze a výši. Tyto kroky může provádět také dlužník, a to od okamžiku rozhodnutí o úpadku do okamžiku, kdy správce převezme své povinnosti.

10.1 Nakládání s majetkem v majetkové podstatě, ve fázi likvidace

Proces likvidace má dvě hlavní fáze:

a) provádění likvidačních operací v souladu s plánem, který vypracuje správce, k němuž může vznášet připomínky dlužník, věřitelé a zástupci zaměstnanců a který podléhá schválení soudem. Cílem zákona je všude tam, kde je to možné, společnost zachovat, a za tímto účelem stanoví zvláštní pravidla pro prodej výrobních jednotek. Tento plán lze napadnout u soudu a likvidace musí být provedena podle ustanovení tohoto plánu. Pokud tento plán není schválen, stanoví standardní pravidla zákon;

b) úhradu věřitelům, přičemž tuto úhradu lze zahájit i v případě, že likvidační operace dosud neskončily.

Je však třeba upřesnit, že ne všechny likvidační operace se provádějí v této fázi řízení. Některý majetek může být využit během počáteční fáze za jiným účelem, než je úhrada věřitelům, například v následujících případech: majetkovou podstatu lze zachovat s cílem zachování hospodářské činnosti dlužníka; věřitelé s přednostními nároky na lodě nebo letadla mohou tento majetek oddělit od majetkové podstaty jako součást činností, k nimž jsou oprávněni podle zvláštních právních předpisů; a konečně pak mohou pokračovat některá řízení o výkonu rozhodnutí zahájená jednotlivými věřiteli před zahájením insolvenčního řízení, jakož i řízení o výkonu správného rozhodnutí, pokud byl příkaz k obstavení majetku vydán před rozhodnutím o úpadku.

Při prodeji majetku během likvidace existuje v zásadě značná míra svobody v souladu s ustanoveními plánu likvidace schváleného soudem. Správce může také najmout specializovaný subjekt za účelem prodeje určitých aktiv, zpravidla na úkor své vlastní odměny. Reforma zavedená zákonem č. 9/2015 ze dne 25. května 2015 však stanovila závazná pravidla týkající se zejména majetku a práv, na které se vztahují přednostní nároky. V záležitostech, na které se uvedený plán nevztahuje, budou uplatňována pravidla pro nakládání s majetkem v rámci jednotlivých výkonů rozhodnutí v občanskoprávním řízení. Za

normálních okolností se tento majetek prodá prostřednictvím systému přímého prodeje s určitými zárukami zveřejnění v závislosti na povaze daného majetku. Je povolen rovněž převod platebních nároků věřiteli nebo na věřitele, kteří nejsou veřejnoprávními subjekty.

Zákon stanoví zvláštní pravidla pro prodej výrobních jednotek v průběhu jednotlivých fází insolvenčního řízení (přičemž se řídí zásadou zachování podniku) tak, aby byl veškerý majetek převeden jedinou kupní smlouvou se zvláštními pravidly upravujícími převod závazků vyplývajících z dané činnosti.

Prodejem výrobních jednotek se v zásadě rozumí převod všech smluv, které souvisejí s danou činností, avšak nikoli převzetí dluhů vzniklých před zahájením insolvenčního řízení s výjimkou případů, kdy jsou kupující propojeni s dlužníkem nebo kdy tyto dluhy vyplývají z uplatnění pracovněprávních předpisů upravujících obchodní nástupnictví. V takových případech může soudce rozhodnout, že na kupujícího nepřechází povinnost uhradit částku mezd nebo náhrad, která nebyla uhrazena před prodejem, a že tato částka bude kryta záručním mzdovým fondem (*Fondo de Garantía Salarial*). Aby bylo zajištěno pokračování činnosti podniku, může nový kupující se zaměstnanci uzavírat dohody o změně kolektivních pracovních podmínek.

11 Jaké pohledávky mají být přihlášeny za majetkovou podstatou dlužníka a jak se nakládá s pohledávkami, které vznikly po zahájení insolvenčního řízení?

Po zahájení insolvenčního řízení jsou pohledávky všech věřitelů bez ohledu na to, zda jsou nezajištěné nebo přednostní a bez ohledu na státní příslušnost a bydliště věřitelů zahrnuty mezi závazky dlužníka. Cílem tohoto postupu, který je založen na zásadách *par condicio creditorum* a je v souladu se zákonem o dividendách (*ley del dividendo*) je zajistit rovné zacházení se všemi pohledávkami v souvislosti se zjištěným úpadkem dlužníka, pokud jde o úhradu všech jeho dluhů (články 49 a 76).

Existuje počáteční zásadní rozlišení mezi úpadkovými věřiteli a věřiteli, kteří nejsou insolvenčním řízením nijak dotčeni: věřiteli pohledávek za majetkovou podstatou.

Pohledávky za majetkovou podstatou taxativně upravuje čl. 84 odst. 2 insolvenčního zákona, což znamená, že pohledávky, které v něm nejsou uvedeny, jsou považovány za pohledávky v rámci insolvenčního řízení. V zásadě a v převážné většině případů se jedná o pohledávky vzniklé po vydání rozhodnutí o úpadku, v důsledku řízení nebo pokračování činnosti dlužníka, případně o pohledávky vzniklé z důvodu mimosmluvní odpovědnosti. Spadají sem však i další případy, jako jsou například mzdové nároky za posledních 30 dnů odpracovaných před vydáním rozhodnutí o úpadku a ve výši, která nepřesahuje dvojnásobek minimální zaručené mezioborové mzdy, a pohledávky výživného buď dlužníka, nebo osob, k nimž má ze zákona vyživovací povinnost. V ostatních případech jsou tyto pohledávky založeny na rozhodnutích vydaných v průběhu řízení; například při určování důsledků žalob na zrušení nebo v důsledku ukončení smluv.

Za pohledávku za majetkovou podstatou lze považovat rovněž polovinu výše pohledávek vyplývajících z nových peněžních příjmů poskytnutých v rámci dohody o refinancování za podmínek stanovených v článku 71a nebo ve čtvrtém dodatečném ustanovení.

V případě likvidačního řízení jsou pohledávky přiznané dlužníkovi v rámci vyrovnání a v souladu s ustanoveními čl. 100 odst. 5 také pohledávkami za majetkovou podstatou.

Pohledávky za majetkovou podstatou jsou „odčitatelné předem“, tj. mají přednost před všemi ostatními pohledávkami a nejsou dotčeny zastavením růstu úroků.

Mzdové pohledávky za posledních 30 pracovních dnů musí být uhrazeny okamžitě. Ostatní pohledávky za majetkovou podstatou se hradí, jakmile nastane jejich splatnost, insolvenční správce však může toto pravidlo změnit, pokud je to nezbytné v zájmu insolvenčního řízení a pokud je k dispozici majetek v dostatečné výši umožňující úhradu všech pohledávek za majetkovou podstatou.

Zákon však stanoví zvláštní pravidla (článek 176a) pro případy, kdy majetek dlužníka pravděpodobně není dostačující k úhradě pohledávek za majetkovou podstatou. V takových případech je povinné ukončení insolvenčního řízení. Pokud správce předpokládá tuto eventualitu, musí o tom informovat soudce a provést úhradu těchto pohledávek za majetkovou podstatou v určitém pořadí uvedeném v čl. 176a odst. 2.

12 Jaká pravidla platí pro přihlašování, přezkum a uznávání pohledávek?

Při zahájení insolvenčního řízení je věřitelům poskytnuta lhůta na přihlášení pohledávek v trvání jednoho měsíce od zveřejnění daného usnesení v Úředním věstníku, a správce musí informovat každého z věřitelů uvedených v dokumentaci dlužníka o odpovědnosti za přihlášení svých pohledávek. Pro tyto účely není předepsán žádný zvláštní formulář. Neexistuje rovněž odlišná lhůta pro věřitele, kteří mají bydliště v zahraničí, použijí se pro ně však ustanovení článku 53 a 55 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2015/848 ze dne 20. května 2015 o insolvenčním řízení.

Přihlášení pohledávky musí mít písemnou formu, musí být adresováno správci a musí identifikovat danou pohledávku s uvedením potřebných informací o její výši, datu jejího vzniku a splatnosti, o jejích vlastnostech a předpokládané klasifikaci, a pokud je uplatněno zvláštní přednostní právo, musí být uvedena aktiva nebo práva, kterých se platba týká, a jejich registrační údaje. Je nutno přiložit rovněž podpůrnou dokumentaci. Tato komunikace může probíhat elektronickou cestou.

Správce musí rozhodnout o zařazení nebo vyloučení každé pohledávky, o její výši a o její klasifikaci v seznamu věřitelů, který bude přiložen k jeho zprávě. Věřitelé, kteří nesouhlasí s klasifikací nebo s výší pohledávky, případně věřitelé, kteří nejsou na daném seznamu uvedeni, mohou tuto zprávu napadnout ve lhůtě 10 dnů návrhem na incidenční insolvenční řízení, o němž soudce rozhodne rozsudkem. Před předložením zprávy (ve lhůtě 10 dnů před jejím předložením) zašle správce elektronické sdělení těm věřitelům, jejichž adresy má k dispozici, a informuje je o navrhovaném seznamu věřitelů a soupisu pohledávek. Věřitelé, kteří s tím nesouhlasí, se na správce mohou písemně obrátit s cílem dosáhnout nápravy veškerých případných chyb nebo poskytnutí veškerých dalších potřebných informací.

Pokud věřitelé neoznámí své pohledávky včas, může je správce nebo soudce při rozhodování o napadení seznamu věřitelů i přesto na tento seznam zařadit, budou však zde mít podřízený status. Avšak pohledávky podle čl. 86 odst. 3, pohledávky vyplývající z dokumentace dlužníka, pohledávky zapsané v exekučním titulu, pohledávky zajištěné zástavním právem zapsaným do veřejného rejstříku, pohledávky, které jsou zaznamenány v insolvenčním řízení nebo v jiném soudním řízení jiným způsobem a pohledávky, které musí být ověřeny orgány veřejné správy, nebudou mít podřízený status z uvedených důvodů a budou klasifikovány odpovídajícím způsobem.

Pohledávky, které nespĺňují ani tato kritéria pro zařazení na seznam a které byly přihlášeny po uplynutí lhůty, ztrácejí nárok na to, aby byly uhrazeny v rámci insolvenčního řízení.

13 Jaká pravidla platí pro rozdělování výtěžku? Jaké je pořadí pohledávek a práv věřitelů?

Zákon rozděluje pohledávky v rámci insolvenčního řízení do tří kategorií (článek 89): přednostní, nezajištěné a podřízené. Přednostní pohledávky se pak dále dělí na zvláštní a obecné a v tomto rámci ještě do jednotlivých tříd způsobem stanoveným v novém čl. 94 odst. 2. Klasifikace pohledávek v insolvenčním zákoně se provádí na základě automatického přístupu. Kategorie nezajištěných pohledávek je zbytková: veškeré pohledávky, které nespĺňají do zbývajících dvou kategorií přednostních nebo podřízených pohledávek, jsou nezajištěné.

A) Pohledávky se zvláštním přednostním postavením (článek 90) zahrnují:

1. Pohledávky zajištěné hypotékou na nemovitosti, hypotečním zástavním právem nebo registrovaným zástavním právem na majetek nebo práva zatížená hypotékou nebo zástavním právem.
2. Pohledávky zajištěné příjmem ze zatíženého majetku.
3. Úvěrové pohledávky na dlouhodobá aktiva včetně pohledávek zaměstnanců vůči předmětům, které vyrobili, po dobu, kdy jsou majetkem dlužníka nebo se nacházejí v jeho držení.

4. Pohledávky z plateb finančního leasingu nebo splátkového prodeje movitého nebo nemovitého majetku ve prospěch pronajímatelů nebo prodejců, případně finančních podporovatelů, které se týkají majetku pronajímaného nebo prodáváného s výhradou vlastnického práva, se zákazem volného nakládání nebo s rozvazovací podmínkou v případě nezaplacení.

5. Pohledávky zajištěné zaknihovanými cennými papíry, týkající se zatížených cenných papírů.

6. Pohledávky zajištěné zástavním právem zřízeným úřední listinou, které se týká zastaveného majetku nebo práv v držení věřitele nebo třetí osoby. V případě zajištěných pohledávek postačí k jejich upřednostnění před zastaveným majetkem, budou-li zaznamenány v ověřeném a datovaném dokumentu. Zástavy zajišťující budoucí pohledávky budou přiznávat zvláštní přednostní postavení pohledávkám vzniklým před vydáním rozhodnutí o úpadku a pohledávkám, které vzniknou následně, jen tehdy, pokud budou sanovány podle článku 68 nebo pokud byla zástava zaznamenána ve veřejném rejstříku před vydáním rozhodnutí o úpadku.

Zvláštní přednostní postavení se bude týkat pouze té části pohledávky, která nepřekročí hodnotu příslušné záruky zaznamenané v seznamu věřitelů. Částka pohledávky, která přesahuje částku, již je přiznáno zvláštní přednostní postavení, bude klasifikována podle své povahy.

B) Pohledávky s obecným přednostním postavením (článek 91) zahrnují:

1. Mzdové pohledávky, které nemají zvláštní přednostní postavení, částky vypočtené vynásobením trojnásobku minimální zaručené mezioborové mzdy počtem dnů, za něž mzda nebyla dosud uhrazena; úhrada vyplývající z ukončení smluv ve výši odpovídající zákonnému minimu vypočtenému na základě nejvýše trojnásobku minimální zaručené mezioborové mzdy; odškodnění pracovních úrazů a nemocí z povolání, k nimž došlo před vydáním rozhodnutí o úpadku.

2. Částky odpovídající srážkám na daně a sociální zabezpečení, které dlužník dluží v souladu se svou zákonnou povinností.

3. Pohledávky fyzických osob vyplývající z externí pracovní činnosti a pohledávky vůči autorům za postoupení práv na dílo podléhající ochraně duševního vlastnictví, vzniklé během šesti měsíců před vydáním rozhodnutí o úpadku.

4. Daňové pohledávky a další veřejnoprávní pohledávky, jakož i pohledávky vůči sociálnímu zabezpečení, které nemají zvláštní přednostní postavení. Toto přednostní právo lze uplatnit až na 50 % celkových pohledávek daňového úřadu a až na 50 % celkových pohledávek systému sociálního zabezpečení.

5. Pohledávky vyplývající z mimosmluvní občanské odpovědnosti.

6. Pohledávky vyplývající z nových peněžních příjmů poskytnutých v rámci dohody o refinancování, která splňuje podmínky stanovené v čl. 71 odst. 6, a ve výši, která nebyla uznána jako pohledávka za majetkovou podstatou.

7. Až 50 % částky pohledávek věřitele, který podal návrh na insolvenční řízení, jež nejsou považovány za podřízené.

C) Podřízené pohledávky jsou uvedeny v článku 92:

1. Pohledávky, které správce zařadil na seznam věřitelů vzhledem k tomu, že byly přihlášeny pozdě, a pohledávky, které přihlášeny nebyly nebo byly přihlášeny pozdě, a tudíž byly do tohoto seznamu zahrnuty na základě následných sdělení, případně je tam zahrnul soudce při rozhodování o napadení tohoto seznamu. Pohledávky podle čl. 86 odst. 3, pohledávky vyplývající z dokumentace dlužníka, pohledávky zapsané v exekučním titulu, pohledávky zajištěné zástavním právem zapsaným do veřejného rejstříku, pohledávky, které jsou zaznamenány v insolvenčním řízení nebo v jiném soudním řízení jiným způsobem a pohledávky, které musí být ověřeny orgány veřejné správy, nebudou mít podřízený status z uvedených důvodů a budou klasifikovány odpovídajícím způsobem.

2. Pohledávky, které jsou na základě smluvní dohody podřízeny všem ostatním pohledávkám za dlužníkem.

3. Pohledávky týkající se přirážek a úroků všeho druhu včetně úroků z prodlení, s výjimkou pohledávek zajištěných zástavním právem do výše příslušné záruky.

4. Pohledávky vyplývající z pokut a jiných peněžitých sankcí.

5. Pohledávky osob, které mají k dlužníkovi zvláštní vztah uvedený v následujícím článku, s výjimkou osob uvedených v čl. 91 odst. 1, je-li dlužníkem fyzická osoba, a jiné pohledávky než pohledávky z úvěrů nebo obdobných finančních ujednání, jejichž držiteli jsou společníci uvedení v čl. 93 odst. 2 odst. 1 a čl. 93 odst. 2 bodě 3, kteří splňují podmínky pro kapitálovou účast, jež jsou v nich uvedeny. Nároky na výživné, které vznikly a jejichž splatnost nastala před vydáním rozhodnutí o úpadku, jsou z tohoto pravidla vyňaty a jsou považovány za nezajištěné pohledávky.

6. Pohledávky vyplývající z žalob na zrušení ve prospěch osoby, o níž je zjištěno, že v případě napadeného aktu nejednala v dobré víře.

7. Pohledávky vyplývající ze smluv se vzájemnými závazky, které upravují články 61, 62, 68 a 69, pokud soudce na základě zprávy správce konstatuje, že věřitel opakovaně bránil plnění smlouvy na úkor zájmů insolvenčního řízení.

13.1 Úhrada pohledávek

Pohledávky se zvláštním přednostním postavením se hradí z majetku a práv, která jsou předmětem řízení, bez ohledu na to, zda podléhají individuálnímu nebo kolektivnímu vymáhání. Na tyto pohledávky se vztahují zvláštní pravidla, která opravňují správce, aby je uhradil z majetkové podstaty, aniž by realizoval konkrétní majetek, a uvolnil tak jeho zatížení. Je také možné prodat tento majetek, přičemž bude nadále trvat existence zástavního práva a kupující převezme závazky dlužníka. Prodej tohoto majetku se řídí zvláštními pravidly, která stanoví zákon v článku 155.

Pohledávky s obecným přednostním postavením jsou hrazeny podle svého pořadí a poměrným způsobem v rámci každé kategorie. Následně jsou uhrazeny nezajištěné pohledávky, soudce však může na žádost správce a za určitých podmínek změnit pořadí plateb (článek 157). Nezajištěné pohledávky jsou hrazeny poměrně podle likvidity majetku, který tvoří majetkovou podstatu.

Podřízené pohledávky jsou uhrazeny jako poslední a podle pořadí uvedeného v článku 92.

14 Jaké jsou podmínky pro skončení insolvenčního řízení a jeho účinky (zejména vyrovnáním)?

14.1 Reorganizace

„Reorganizace“ může označovat dvě různé situace: vyrovnání věřitelů jako způsob vyřešení insolvenčního řízení, a rovněž možnost dlužníka vyhnout se insolvenčnímu řízení prostřednictvím dohody s věřiteli o reorganizaci dluhu nebo restrukturalizaci. Obě tyto situace upravuje insolvenční zákon.

A) Vyrovnání s věřiteli

Po počáteční fázi insolvenčního řízení, v níž došlo ke konečnému vymezení aktiv a pasiv, která jsou předmětem řízení, existují dvě možná řešení: vyrovnání s věřiteli nebo likvidace. Dosažení vyrovnání s věřiteli má přednost, jelikož zákon stanoví, že je nutno vždy zahájit fázi vyrovnání v případě, že dlužník nepožádá o likvidační řízení.

Jak dlužník, tak i věřitelé, jichž se týká více než pětina jeho závazků, mohou po ukončení počáteční fáze podat návrh na vyrovnání. Dlužník je rovněž oprávněn podat předběžný návrh na vyrovnání, avšak někteří dlužníci tuto možnost nemají (dlužníci odsouzení za určité trestné činy a dlužníci, kteří nepředložili roční účetní závěrku, přestože mají povinnost tak učinit).

Cílem předběžného návrhu na vyrovnání je, aby dlužník a věřitelé dospěli k vyrovnání rychle a bez nutnosti absolvovat všechny fáze insolvenčního řízení. Aby bylo možné o tomto návrhu jednat, musí se k němu připojit určité procento věřitelů. Jakmile je tento návrh předložen, musí jej vyhodnotit insolvenční správce a ostatní věřitelé se k němu mohou připojit; pokud dosáhnou požadované většiny, soudce vydá rozhodnutí o schválení předloženého vyrovnání. Obvyklý průběh fáze vyrovnání začíná rozhodnutím soudu, které ukončí jeho počáteční fázi; soudce v něm určí datum schůze věřitelů; pokud však počet věřitelů přesáhne tři sta, může se tento postup uskutečnit písemnou formou. Od tohoto okamžiku začíná běžet lhůta, v níž může dlužník i věřitel předložit

svůj návrh na vyrovnání, který musí obsahovat minimální základní náležitosti. Pokud tyto návrhy splní všechny podmínky, soudce je akceptuje a zašle je správci k posouzení.

Schůzi věřitelů bude předsedat soudce, přičemž aby mohla být považována za řádně svolanou, musí se na ni dostavit věřitelé, kteří představují více než polovinu nezajištěných pohledávek. Účast dlužníka a správce je povinná. Na této schůzi budou projednávány návrhy na vyrovnání a bude o nich hlasováno; k jejich schválení je nutné získat většinové věřitele podle článku 124 zákona v závislosti na jejich obsahu. Poté soudce vydá rozsudek schvalující návrh přijatý na schůzi; existuje možnost předběžného řízení o odporu pro správce a věřitele, kteří se schůze neúčastnili nebo byli zbaveni práv návrh napadnout. Vyrovnání nabývá účinnosti dnem vyhlášení rozsudku, který ho schvaluje, a od tohoto okamžiku končí účinky insolvenčního řízení a nahrazují se účinky stanovenými v dohodě o vyrovnání. Končí rovněž úloha správce. Vyrovnání je závazné pro dlužníka a nezajištěné a podřízené věřitele, stejně jako pro přednostní věřitele, kteří hlasovali pro jeho návrh. Může být závazné rovněž pro přednostní věřitele v závislosti na většině dosažené při jeho schvalování. Jakmile je vyrovnání provedeno, soudce tuto skutečnost oznámí a nařídí ukončení insolvenčního řízení.

V případě nedodržení dohody o vyrovnání může kterýkoli z věřitelů požádat soudce o prohlášení o nedodržení dohody.

B) Reorganizace dluhu prostřednictvím dohod o refinancování s cílem zabránit insolvenčnímu řízení

Zkušenosti získané po zveřejnění insolvenčního zákona odhalily nefunkčnost insolvenčního řízení jako prostředku k dosažení kontinuity podnikání na základě dohodnutého řešení. Doporučení Komise ze dne 12. března 2014 o novém přístupu k neúspěchu v podnikání a k platební neschopnosti naléhavě vyzvalo členské státy, aby přijaly opatření umožňující vyhnout se insolvenčnímu řízení na základě dohod o refinancování dluhů mezi dlužníkem a věřiteli. V posledních reformách insolvenčního zákona zavedl španělský zákonodárce v tomto ohledu čtyři druhy opatření: a) zavedení systému předchozího oznámení dlužníka soudu obchodního soudu o tom, že zahájil jednání se svými věřiteli s cílem uzavřít dohodu o refinancování, čímž se pozastavuje povinnost podat návrh na insolvenční řízení a umožňuje se pozastavení jednotlivých opatření výkonu v určitých případech a na určitou dobu; b) zavedení ochranných mechanismů s cílem zajistit dohody o refinancování proti žalobám na zrušení; c) zavedení oficiálního postupu schvalování dohod o refinancování s cílem posílit jejich účinky; a d) motivační opatření k přeměně dluhu na vlastní kapitál. Tento oddíl se zaměřuje na úpravu soudního schvalování dohod o refinancování obsažených ve čtvrtém dodatečném ustanovení insolvenčního zákona.

Soud může schválit dohody o refinancování uzavřené věřiteli, které představují nejméně 51 % finančních závazků. Zákon stanoví zvláštní pravidla týkající se výpočtu procentních podílů finančních závazků a syndikovaných úvěrů.

Tento proces zahrnuje předložení žádosti dlužníka nebo věřitelů společně s osvědčením auditora, které potvrzuje účast většiny vyžadované pro daný případ podle požadované úrovně ochrany, přičemž minimum finančních závazků činí 51 %. Soudce žádost přezkoumá, a pokud ji akceptuje, vydá příkaz k pozastavení jednotlivých výkonů rozhodnutí po dobu schvalovacího řízení.

Jakmile je rozhodnutí o schválení zveřejněno, začíná běžet patnáctidenní lhůta, v níž mohou toto rozhodnutí napadnout finanční věřitelé, kteří s ním nesouhlasí. Napadnout je lze pouze z důvodu nesplnění formálních požadavků nebo nepřiměřenosti požadavků. Napadení se řeší v rámci incidenčního insolvenčního řízení, jehož účastníkem je dlužník a ostatní věřitelé, kteří jsou stranou dané dohody, a je vydáno rozhodnutí, proti němuž se nelze odvolat. Je rovněž výslovně stanoveno, že pokud jde o účinky dohody schválené soudem, které nastávají ke dni zveřejnění rozsudku v Úředním věstníku, může soud nařídít zrušení jakéhokoli obstavení provedeného na základě jednotlivých výkonů rozhodnutí týkajících se dluhů, které jsou dotčeny dohodou o refinancování. Účinky schválení soudem se neomezují pouze na rozšíření účinků dohodnutého pozdržení v rozporu se zásadou relativity smluv. Celkový účinek představuje ochranu proti žalobám na zrušení, avšak rozšíření účinků i na nesouhlasící věřitele je závislé na procentu, jakým byla dohoda schválena. Proto platí, že a) se ruší ochrana věřitelů zajištěných zástavním právem; b) účinky dohody se upraví na základě toho, jaké většiny bylo dosaženo při jejím schválení a podle toho, zda je zástavní právo skutečně dostačující na krytí pohledávky.

Věřitelé s finančními pohledávkami, kteří dohodu nepodepsali, ale jsou dotčeni schválením soudu, si zachovávají svá práva vůči osobám, které nesou společnou a nerozdílnou odpovědnost s dlužníkem, a vůči ručitelům, kteří se nemohou dovolávat přijetí dohody o refinancování nebo účinků schválení soudem. Pokud jde o finanční věřitele, kteří dohodu podepsali, bude zachování jejich účinků ve vztahu k ručitelům záviset na tom, co si mezi sebou dohodli v konkrétním právním vztahu.

Jakýkoli věřitel bez ohledu na to, zda dohodu podepsal, může požádat soudce, který dohodu schválil, o prohlášení o jejím nedodržení prostřednictvím incidenčního insolvenčního řízení. Proti tomuto rozsudku se nelze odvolat. Pokud je zjištěno nedodržení dohody, mohou věřitelé podat návrh na zahájení insolvenčního řízení nebo zahájit individuální výkon rozhodnutí.

Jsou-li uplatněna práva ze zajištění pohledávek ovlivněných touto dohodou, pak pokud není dohodnuto jinak, může si věřitel získané částky za určitých podmínek přivlastnit.

14.2 Osvobození dlužníků, kteří jsou fyzickými osobami, od neuhrazených pohledávek

Zákon č. 25/2015 ze dne 28. července 2015 zavedl v novém článku insolvenčního zákona 178a tzv. „mechanismus druhé šance“.

Toto ustanovení osvobozuje fyzické osoby od obecného pravidla uvedeného v čl. 178 odst. 2, podle něhož v případech ukončení insolvenčního řízení z důvodu likvidace nebo z důvodu nedostatečné výše majetkové podstaty nesou dlužníci, kteří jsou fyzickými osobami, odpovědnost za úhradu zbývajících pohledávek.

Aby se na dlužníka toto osvobození vztahovalo, musel jednat v dobré víře, pro kterou platí následující požadavky:

1. úpadek nebyl prohlášen z jeho viny;
2. dlužník nebyl v průběhu deseti let před vydáním rozhodnutí o úpadku pravomocně odsouzen za majetkovou trestnou činnost, podvod nebo hospodářskou trestnou činnost, padělání, trestné činy proti daňovému systému a systému sociálního zabezpečení nebo proti právům zaměstnanců;
3. dlužník v souladu s požadavky uvedenými v článku 231 uzavřel nebo se alespoň se pokusil uzavřít dohodu o mimosoudním vyrovnání;
4. dlužník v plném rozsahu uhradil pohledávky za majetkovou podstatou a přednostní pohledávky v rámci insolvenčního řízení, a pokud se nepokusil dosáhnout předběžné dohody o mimosoudním vyrovnání, nejméně 25 % výše nezajištěných pohledávek v rámci insolvenčního řízení;
5. alternativně k předchozímu bodu:
  - i) dlužník akceptuje splátkový kalendář;
  - ii) nedošlo k tomu, že by nedodržel povinnost spolupracovat se soudcem a insolvenčním správcem;
  - iii) v průběhu posledních deseti let nevyužil tohoto osvobození;
  - iv) v průběhu čtyř let před vydáním rozhodnutí o úpadku neodmítl nabídku zaměstnání odpovídajícího jeho schopnostem;
  - v) v žádosti o osvobození od neuhrazených pohledávek výslovně akceptuje, že skutečnost, že mu toto osvobození bylo poskytnuto, bude po dobu pěti let zaznamenána ve zvláštním oddíle veřejného insolvenčního rejstříku.

K udělení tohoto osvobození je nezbytné řízení zahájené na žádost dlužníka, jehož se účastní správce i věřitelé, kteří jsou účastníky řízení. Dlužník je povinen předložit splátkový kalendář pro pohledávky, na které se toto osvobození nevztahuje; ty musí být uhrazeny nejpozději do pěti let.

Pokud uplyne lhůta stanovená pro dodržení splátkového kalendáře, aniž by bylo toto osvobození zrušeno, vydá insolvenční soudce na žádost dlužníka příkaz, kterým mu s konečnou platností uděluje osvobození od pohledávek, které nebyly uhrazeny během insolvenčního řízení. Soudce může rovněž v závislosti na okolnostech případu a na základě jednání s věřiteli nařídít definitivní osvobození od neuhrazených pohledávek u dlužníků, kteří sice v plném

rozsahu nedodrželí splátkový kalendář, ale poskytli na jeho úhradu nejméně polovinu svých příjmů (a které nebyly považovány za neobstavitelné) za dobu pěti let od doby, kdy jim bylo dočasně přiznáno osvobození od této úhrady, případně čtvrtinu těchto příjmů, pokud daný dlužník splňuje podmínky stanovené v právních předpisech o ochraně hypotečních dlužníků bez prostředků s ohledem na příjem jeho domácnosti a obzvláště zranitelnou rodinnou situaci. Toto osvobození se vztahuje na veškeré nezajištěné a podřízené pohledávky, které nebyly uhrazeny k datu ukončení insolvenčního řízení, s výjimkou veřejnoprávních pohledávek a pohledávek výživného. Pokud jde o pohledávky se zvláštním přednostním postavením, bude se to týkat té části takovýchto pohledávek, kterou nebylo možné uhradit uplatněním zástavního práva.

Osvobození může být na žádost libovolného věřitele v insolvenčním řízení zrušeno, pokud se prokáže, že dlužník měl v průběhu pěti let po jeho udělení nepřiznaný příjem, majetek nebo práva.

Zrušení může být požadováno rovněž v případě, že v průběhu období stanoveného pro dodržení splátkového kalendáře: a) u dlužníka nastane některá z okolností, které v souladu s ustanoveními čl. 178a odst. 3 brání udělení osvobození od úhrady nesplacených pohledávek; b) případně dlužník neplní svou povinnost hradit dluhy, které nejsou předmětem tohoto osvobození, v souladu se splátkovým kalendářem; nebo c) finanční situace dlužníka se podstatně zlepšil v důsledku dědictví, odkazu nebo daru, případně výhrou ve výherní, sázkové nebo hazardní hře natolik, že by mohl uhradit všechny své nesplacené dluhy, aniž by tím byla dotčena jeho vyživovací povinnost.

Pokud soudce rozhodne o zrušení tohoto osvobození, obnoví se v plné výši právo věřitelů podat žalobu proti dlužníkovi za účelem vymáhání pohledávek, které nebyly splaceny při ukončení insolvenčního řízení.

14.3 Ukončení insolvenčního řízení

Důvody ukončení insolvenčního řízení jsou uvedeny v článku 176 insolvenčního zákona. Insolvenční řízení lze v zásadě ukončit z následujících důvodů:

a) oblastní soud (*Audiencia Provincial*) zruší rozhodnutí o úpadku;

b) je vyhlášeno, že bylo dodrženo vyrovnání;

c) majetek, který je předmětem řízení, prokazatelně nedostačuje k uhrazení pohledávek za majetkovou podstatou;

d) prokazatelně došlo k úhradě všech uznaných pohledávek nebo k úplnému uspokojení věřitelů jinými prostředky;

e) po skončení počáteční fáze všichni věřitelé upustí od řízení nebo z něho odstoupí.

Ukončení řízení musí schválit soud a dotčené strany proti němu mohou podat námitky. V zákoně existují zvláštní ustanovení pro případ ukončení insolvenčního řízení z důvodu, že majetek dlužníka nedostačuje na úhradu pohledávek za majetkovou podstatou. To lze ověřit na základě vlastního návrhu dlužníka na zahájení řízení; soudce v takovém případě jediným rozhodnutím současně zahájí i ukončí insolvenční řízení.

Je-li insolvenční řízení prohlášeno za ukončené, pozbývají platnosti veškerá omezení výkonu pravomocí dlužníka. Je-li dlužníkem fyzická osoba, zákon stanoví zvláštní pravidla pro osvobození dlužníka od úhrady pohledávek, které nebyly uhrazeny v průběhu insolvenčního řízení. Požadavky na toto osvobození jsou stanoveny v článku 178a. Dlužník musel jednat v dobré víře a musí plnit určité povinnosti. O toto osvobození musí požádat samotný dlužník a mohou se k němu vyjádřit správce i věřitelé. Osvobození od daně lze v určitých případech zrušit, například pokud se zlepšil finanční situace dlužníka nebo pokud dlužník neplní splátkový kalendář, k němuž se zavázal v souvislosti s úhradou dluhů, na které se osvobození nevztahuje.

15 Jaká práva mají věřitelé po skončení insolvenčního řízení?

V případě ukončení insolvenčního řízení právnických osob v důsledku likvidace ztrácejí tyto osoby právní subjektivitu.

Pokud k tomuto ukončení dojde v důsledku provedení vyrovnání, znamená to, že věřitelům byly uhrazeny jejich pohledávky v souladu s jeho ustanoveními. Přednostní věřitelé, kteří nepodepsali dohodu o vyrovnání s věřiteli, mohou za určitých okolností pokračovat v individuálním výkonu rozhodnutí nebo tento výkon rozhodnutí zahájit.

Během provádění dohody věřitelů o vyrovnání je rovněž možné, že dlužník ztratí právní subjektivitu v důsledku procesu strukturální změny, který povede k převzetí těchto pohledávek novou společností nebo nástupnickou společností.

V případě dlužníků, kteří jsou fyzickými osobami, znamená ukončení insolvenčního řízení z důvodu likvidace nebo nedostatečné výše majetkové podstaty, že věřitelé mohou proti dlužníkovi zahájit individuální výkony rozhodnutí, pokud nebyl osvobozen od povinnosti uhradit nesplacené pohledávky způsobem uvedeným v článku 178a.

15.1 Opětovné zahájení insolvenčního řízení

Pokud je vydáno rozhodnutí o úpadku dlužníka, který je fyzickou osobou, do pěti let po ukončení předchozího insolvenčního řízení z důvodu likvidace nebo nedostatečné výše majetkové podstaty, bude to považováno za opětovné zahájení původního řízení.

V případě dlužníků, kteří jsou právními osobami, bude opětovné zahájení insolvenčního řízení, které bylo ukončeno z důvodu likvidace nebo nedostatečné výše majetkové podstaty, nařízeno stejným soudem, který projednával první řízení, bude projednáno ve stejném řízení a omezí se na fázi likvidace majetku a práv, které se objevily následně.

V roce následujícím po datu rozhodnutí, jímž bylo ukončeno insolvenční řízení na základě nedostatečné výše majetkové podstaty, mohou věřitelé požádat o opětovné zahájení tohoto řízení za účelem zahájení opatření vedoucích k vymáhání pohledávek s uvedením konkrétních opatření, která mají být zahájena, nebo s písemným uvedením relevantních skutečností, které by mohly vést ke klasifikaci úpadku jako úpadku z viny dlužníka, s výjimkou případů, kdy byl vydán rozsudek o klasifikaci v ukončeném insolvenčním řízení.

16 Kdo ponese náklady vzniklé v insolvenčním řízení?

Podle čl. 84 odst. 2 bodu 2 insolvenčního zákona představují veškeré právní náklady, které jsou nezbytné k podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení a k jeho provedení, pohledávky za majetkovou podstatou. To se týká zejména veškerých pohledávek vyplývajících z právních nákladů a výdajů nezbytných k podání návrhu na zahájení insolvenčního řízení a k jeho nařízení, k přijetí předběžných opatření, ke zveřejnění rozhodnutí stanovených tímto zákonem a k účasti dlužníka a správce a jejich právních zástupců v celém konkurzním řízení a v incidenčním řízení, pokud je jejich účast právně závazná nebo je v zájmu insolvenčního řízení, až do okamžiku, kdy nabude účinnosti vyrovnání, případně do ukončení insolvenčního řízení, s výjimkou pohledávek vyplývajících z opravných prostředků podaných proti rozhodnutím soudu, pokud jsou zcela nebo částečně zamítnuty a je výslovně nařízena úhrada nákladů.

V souladu s čl. 84 odst. 2 bodem 3 jsou do pohledávek za majetkovou podstatou zahrnuty také právní náklady a výdaje vyplývající z účasti a právního zastoupení dlužníka, správce nebo oprávněných věřitelů v řízení, která v zájmu majetkové podstaty pokračují nebo jsou zahájena v souladu s obsahem tohoto zákona, s výjimkou ustanovení týkajících se případů odstoupení, přijetí, vypořádání nebo samostatné obhajoby dlužníka a případně do výše množstevních limitů, které jsou v tomto zákoně stanoveny.

V případech ukončení insolvenčního řízení kvůli nedostatečné výši majetkové podstaty musí být pohledávky vyplývající z nákladů řízení uhrazeny před všemi ostatními pohledávkami za majetkovou podstatou s výjimkou pohledávek zaměstnanců a pohledávek výživného (čl. 176a odst. 2)).

Odměna insolvenčního správce se uplatňuje jako pohledávka za majetkovou podstatou a její výši stanoví soudce v souladu se zákonem schváleným sazebníkem odměn; v současné době platí sazebník odměn schválený královským nařízením č. 1860/2004 ze dne 6. září 2004. Článek 34 stanoví zvláštní pravidla pro její určení a účinky.

Zákon stanoví možnost jmenovat pověřené asistenty, jejichž úkolem je pomáhat správci, který hradí jejich odměnu.

17 Jaká pravidla platí pro neplatnost, odporovatelnost nebo neúčinnost právních jednání poškozujících společný zájem věřitelů?

Žaloby na zrušení v insolvenčním řízení upravují články 71 až 73 insolvenčního zákona. Tato ustanovení prošla postupnými změnami, zejména v souvislosti s povahou „ochranných mechanismů“ dohod o refinancování.

Článek 71 obsahuje právní systém upravující vrácení již vyplacených částek na základě obecné doložky, která prohlašuje veškeré úkony dlužníka, které „poškozuji majetkovou podstatu“ za „zrušitelné“ bez ohledu na to, zda byly vedeny úmyslem „uvést v omyl“. Pro zajištění účinků odstoupení je stanoveno určité časové období: dva roky před datem vydání rozhodnutí o úpadku.

A) Období zrušitelnosti

Zákon stanoví konkrétní lhůtu zrušitelnosti: dva roky od data vydání rozhodnutí o úpadku.

B) Pojem „majetková újma“

Opatření, která dlužník provede během „napadnutelného období“ jsou zrušitelná, pokud poškozuji majetkovou podstatu. Majetkovou újmu musí uspokojivě prokázat strana, která podává stížnost. Vzhledem k tomu, že je obvykle obtížné prokázat poškozující úkony, umožňuje insolvenční zákon podat žalobu na základě souboru domněnek. Jak je tomu i v jiných oblastech zákona, domněnky mohou být nevyvratitelné nebo vyvratitelné. Proto platí, že a) majetková újma se považuje za nevyvratitelnou ve dvou případech: i) v případě volného nakládání s majetkem s výjimkou darů za účelem použití a ii) v případě plateb a jiných úkonů vedoucích k úhradě závazků, jejichž splatnost nastane po vydání rozhodnutí o úpadku, pokud nejsou zajištěny zástavním právem; v takovém případě domněnka připouští důkazy o opaku; b) domněnka majetkové újmy je považována za vyvratitelnou ve třech případech: i) v případě převodu majetku za úplatu na osoby se zvláštním vztahem k dlužníkovi v úpadku, ii) v případě zajištění majetku zástavním právem ve prospěch již existujících závazků nebo ve prospěch nových závazků uzavřených jako náhrada za závazky předchozí, a iii) u plateb nebo jiných úkonů, jejichž cílem je vypořádat závazky zajištěné zástavním právem, jejichž splatnost nastane po vydání rozhodnutí o úpadku.

C) Postup

Aktivní legitimace k podání žalob na zrušení v insolvenčním řízení náleží správci. Zákon však za účelem ochrany věřitelů před nečinností správců stanoví subsidiární legitimaci či legitimaci druhého stupně pro věřitele, kteří písemně vyzvali správce k podání žaloby na zrušení, pokud správce tuto žalobu nepodá do dvou měsíců od data podání uvedené žádosti. Zákon obsahuje pravidla, jejichž cílem je zajistit, aby správci skutečně vykonávali svou úlohu, kterou je zajistit integritu majetkové podstaty. U žalob proti dohodám o refinancování má aktivní legitimaci výlučně správce bez možnosti subsidiární legitimace.

Za účelem ochrany dohod o refinancování existují zvláštní pravidla vyplývající z nedávných legislativních změn, které definují ochranné mechanismy, jež u těchto dohod (schválených za určitých podmínek) znemožňují podání žaloby na zrušení (článek 71a).

Poslední aktualizace: 29/03/2019

Za originální verzi stránky (v jazyce daného členského státu) odpovídá příslušné kontaktní místo Evropské soudní sítě. Překlad pořídily útvary Evropské komise. Je možné, že změny, které v originální verzi případně provedly orgány daného členského státu, nebyly ještě do překladů zapracovány. ESS-O ani Evropská komise neodpovídá ani neručí za informace a data, které tento dokument obsahuje či na které odkazuje. Předpisy v oblasti autorských práv členských států odpovědných za tuto stránku naleznete v právním oznámení.